

Sr. BERNAT JULIÀ I EL CONSERVATORI DE MÚSICA DE BALEARS.

Abans de la creació del Conservatori Professional, hi havia a Mallorca un conservatori elemental dels anomenats autònoms, que rebia una petita subvenció anual de l'Estat. Tenia sis professors que hi impartien solfeig, piano, violí i cant, i comptava amb un nombre d'alumnes molt baix. El més lamentable, però, era que la societat no trobava cap alicient per a matricular-s'hi, atès que no podia conferir als alumnes la categoria de professors. Per a examinar-los, s'hi havien de desplaçar els professors de València.

No semblava aquesta la millor situació per a una regió que era mereixedora d'una superior categoria. No només pel fet de poder lliurar el títol de professor, sinó també, i sobretot, perquè no podia, en aquelles condicions, desvetllar l'interès musical a Balears.

Bernat Julià havia estat aleshores a Roma, subvencionat per la Fundació Juan March. En aquesta ciutat obtingué el Premi d'Honor de composició a l'Institut Pontifici de Música. Fou el primer espanyol que aconseguí aquest privilegi, al qual només accedien qualificats representants de diferents països del món.

En finalitzar els seus estudis a Roma, retornà a Mallorca i, davant el panorama musical que hi trobà, començà a treballar amb la ferma intenció d'aconseguir el conservatori que mereixien les Illes Balears.

Després de dos anys d'intenses gestions, el dia 13 de maig de 1977 era inaugurat el Conservatori Professional de Música de Balears.

La reacció popular fou immediata. El nombre d'alumnes augmentà de manera inimaginable i superà, ja des del primer moment, el mig milió.

A hores d'ara, entre alumnes oficials i lliures, el nombre n'assoleix els sis mil, la qual cosa fa que en l'actualitat sigui, en termes relatius, el conservatori espanyol amb la matrícula més nombrosa.

Amb la finalitat d'estrènyer les relacions entre les diferents illes, Bernat Julià va fer les gestions oportunes per a crear-ne les delegacions a Menorca i Eivissa, que han tingut una gran influència en la vida musical d'aquelles illes germanes.

II CONCURSOS INTERNACIONALS

El Sr. Julià, no només posà en marxa el Conservatori, sinó que, per tal d'incentivar la vida musical de Mallorca, creà les Setmanes Internacionals d'orgue -considerades les primeres en el seu gènere-, i els Concursos internacionals de guitarra "Andrés Segovia" -qui va accedir a donar-hi el seu nom en carta autògrafa-, en competència amb d'altres ciutats espanyoles i estrangeres que també pretenien de donar aquest nom als seus concursos.

Des del Conservatori també ha propiciat la creació de la Càtedra Chopin, en principi amb caràcter provincial, i que assolirà immediatament la categoria nacional i internacional. Aquesta càtedra va ser inaugurada pel professor polonès Joseff Stompel i s'encarregaren dels cicles d'estiu i de tardor els professors nordamericans Olegna Fuschi i Walter Hauzig.

També des del Conservatori s'ha creat el Concurs Internacional de piano Frederic Chopin que, per la gran participació que ha tingut enguany, a la seva cinquena edició, podem suposar que esdevindrà ben aviat el segon concurs internacional de piano a Espanya, darrere el de Paloma O'Shea de Santander, i un dels tres anomenats chopinians, ja clàssics al món: el de Varsòvia, el de París i el de Mallorca.

Precisament amb ocasió del 150è aniversari de l'arribada a Mallorca de Frederic Chopin, es va organitzar des del Conservatori una sèrie d'actes commemoratius, entre els quals cal destacar la donació, per part de l'Ambaixada de Polònia, d'un bust que fou col·locat a la placeta que es troba davant l'església de Sant Nicolau, dedicada al músic.

Per tal d'assistir a aquest acte, es traslladà a Mallorca l'Ambaixador de Polònia, que oferí al Sr. Julià la més alta distinció cultural del Govern Polonès.

III CAPELLA MALLORQUINA

Bernat Julià és el fundador i director de la més prestigiosa entitat coral balear: La Capella Mallorquina que, en paraules del crític del New York Times, Vernon Schervin, és considerada com "una de les millors corals europees". Ha oferit música d'autors mallorquins, espanyols i estrangers per diferents indrets del món.

IV COMPOSICIONS

En qualitat de compositor, els treballs han estat objecte d'un estudi musicològic per part d'una alumna del Conservatori de Madrid, per indicació de l'eximí professor Antoni Gallego.

Anteriorment ha editat a Madrid una col·lecció de vint-i-quatre cants populars de les tres illes, arranats per als primers cursos de piano, que ha merescut l'honor de ser presentada pel prestigiós compositor espanyol Antón García Abril. Aquesta publicació ha estat considerada per un pedagog mallorquí com un vertader obsequi per a les Illes balears. *les composicions son aproximadament unil 300.*

Ha editat obres a Espanya, Itàlia i Alemanya. Algunes d'aquestes obres, especialment les d'orgue, figuren a nombrosos programes de concerts.

Amb la Capella Mallorquina ha enregistrat diversos discos, entre els quals cal destacar el que és dedicat a autors mallorquins. Amb l'organista italià Saccheti n'ha enregistrat una altre amb algunes de les seves obres per a orgue.

V PREMIS

Medalla de plata de la Societé, Sciences, Arts, Lettres. París. 1953

Premi Certamen mariano. Mallorca. 1954

Premi d'honor de composició amb medalla del Papa Pau VI, de l'Institut Pontifici de Música de Roma. 1965

Medalla de Plata de la vila de Felanitx. 1977

VI CÀRRECS MUSICALS

Mestre de capella de la catedral de Palma. 1948-1973
Professor de música al Seminari de Palma. 1948-1970
President de la Comissió diocesana de música. Palma
Vocal del patronat provincial de música de Balears. 1960-1963
Organista de la basílica de Sant Joan dels Florentins de Roma 1960-1963
Professor de música al Col·legi Nordamericà de Roma. 1963-1965
Professor de música de l'Escolania del Vaticà. 1963-1965
Fundador i director de la Capella Malloquina de Palma. 1970
Fundador i director de les Setmanes internacionals d'orgue. Palma, 1970
Canonge prefecte de música de la catedral. 1973
Director del Conservatori Professional de Música de Balears. 1977
Membre numerari de l'Acadèmia de Belles Arts de Palma. 1980

VII TÍTOLS

Títol superior de piano . València, 15 de juny de 1963
Títol superior de composició. Roma, 26 de juny de 1965
Títol superior de composició. Màlaga, 31 de maig de 1981
Magisteri cant gregorià. Institut Pontifici música sacra. Roma, 1965
Doctorat en Teologia Universitat Urbaniana. Roma, 1966

IX DISCOS

És, per tant, innegable la gran contribució del Sr. Julià a la música a les Balears. La seva personalitat és coneguda i reconeguda en els medis musicals nacionals i figura a l'Associació de compositors simfònics d'Espanya. La seva música és acceptada i interpretada, en especial la coral, la d'orgue i la de guitarra, perquè a aquests tres gèneres ha dedicat especial atenció, no només a Espanya, sinó també a l'estranger.

VIII LIBROS

- "Cantos religiosos" Talleres Ordorica, Bilbao 1953.
- "Hacia donde" Imprenta Miramar, Palma 1956.
- "Villancicos mallorquines" Taller Ramón, Palma 1968.
- "Maestros y músicos de la catedral de Mallorca" Studia, Palma 1965.
- Tesis: "Acción pastoral de Fray Junipero Serra" Verdad y Vida,
Madrid 1966.

IX DISCOS

- "Navidad en Mallorca" Capella Mallorquina. FONAL. Palma 1970.
- "Canciones de Mallorca" Capella Mallorquina. FONAL. Palma 1976.
- "Música para guitarra" G. Estarellas. MALLER. Palma. 1983.
- "Obras para órgano" Arturo Sacchetti. MALLER. Palma 1984.
- "Festa de la Sibil-la" Capella Mallorquina. DIGITAL. Palma 1985.
- "Cançons de Mallorca" Capella Mallorquina. DIGITAL. Palma 1986.

Josep Coll Bardolet, encara que va nèixer al Ripollès, és fill adoptiu de Mallorca. Als vint-i-nou anys decideix instal·lar-se a Mallorca i afegir-se per tant al grup dels pintors catalans que es varen sentir embellumats per l'Illa de la Calma. Des d'aquest moment, la pintura de Coll Bardolet ha representat Mallorca i ha estat un digníssim ambaixador de la seva cultura, del seu paisatge i de la seva vida.

Tampoc no és fortuït que el Sr. Coll Bardolet decideixi al 1944 establir la seva residència definitiva a un poble muntanyenc com a Valldamossa. El seu poble natal és Capdevánol i la seva família estava avesada a l'alta muntanya. La biografia escrita per Maria Dolors Oliu relata: "El pare era fill del molí de Coronas, a la vora del Fresser. L'àvia havia après la cançó de l'aigua, la fressa de la roda i l'olor de la farina. La mare era de Plànoles, més amunt. Es deia Concepció, i el pare li deia Ció. La gent la coneixia per la Molinera".

L'any 1927, la família es trasllada a Vic, on Coll Bardolet, escoltant la seva vocació, s'inscriu a l'Escola Municipal de Dibuix on va rebre lliçons dels mestres: Brunet, Torrents, Puntí...

Als deu anys inicia l'aprenentatge de decoració: pinta parets, mescla pintures, aprèn a manejar els pinzell. Treballa en la col·locació de les pintures de Sert a la catedral de Vic. I fa la primera exposició, en aquest cas col·lectiva, a la Sala Bigas de Vic. Compagina la vocació

pictòrica amb l'amor per la música, i canta a l'Orfeo Vigatà. No és estrany que llavors, Coll Bardolet sigui l'impulsor d'una de les més hermoses tradicions musicals mallorquines: el Concert del Torrent de Pareis.

Des de 1933 fins el començament de la Guerra Civil, Coll Bardolet treballa com a decorador i aprofita el seu temps lliure per a pintar el paisatge de La Plana de Vic i la muntanya, sempre amb un toc humà: la masia sobre el petit turó, pollins que pasturen... Emprèn estudis a l'escola de pintura d'Olot.

El 21 de desembre de 1936, pren, juntament amb altres amics, el camí de l'exili. Pel mig dels Pirineus, per rutes cobertes de neu, passa a França. S'instal·la a Tours, a una casa mig enderrocada de l'ajuntament. Estudia a l'"École des Beaux Arts de Tours" i pinta, sobretot, els paisatges del Loira. Realitza la primera exposició individual a la galeria de l'Institut de Tourraine, de Tours.

Coll Bardolet segueix bevent de les fonts pictòriques europees i, al 1939, se'n va a viure a Brussel·les, on troba un treball al port d'Anvers i es matricula a l'"Academie Royales des Beaux-Arts de Bruxelles". Visita Luxemburg, Bruges, Gant... i pinta els paisatges urbans d'aquestes ciutats: carrerons estrets, campanars, els parcs i els jardins.

A causa de la guerra li aconsellen que surti de Bèlgica i li proposen anar-se'n a Mèxic, però decideix tornar al seu país i obri un estudi a Barcelona.

II MALLORCA

Aviat sent l'atracció de Mallorca, hi ve i lloga una cambra a l'Hotel Cèntric, al pas den Quint, al cor de la ciutat. S'instal·la, llavors a l'Hotel Marisl, just arran de la mar. Comença les obres a les quals pinta els paisatges de l'illa. Al 1941, decideix quedar-se a Mallorca i hi presenta la seva primera exposició: a les Galeries Costa de Ciutat.

Torna a Mallorca després d'estudiar al Museu del Prado els mestres El Greco, Velázquez, Reembrandt; etc., i d'aprendre les tècniques del gravat a l'"Acadèmia de San Fernando". Viu a la barriada de Génova, en una casa on havia viscut Manuel de Falla. Plasma els paisatges de Sóller, Deià i Valldamossa.

Al 1947, il·lustra amb dibuixos diversos llibres sobre els balls antics de l'illa de Mallorca.

Al 1971, és anomenat membre de l'Acadèmia de Belles Arts de Sant Sebastià de Palma de Mallorca.

Al 1972, Pau Casals, des de l'exili, s'adhereix a la festa musical del Torrent de Pareis.

III EXPOSICIONS

-1943, primera exposició a Barcelona, a la sala d'art La Pinacoteca.

-1943, Galeries Costa, Palma.

-1946, Galeria Argos, Barcelona.

-1947, La Pinacoteca, Barcelona.

A Mallorca.

- 1948, La Petite Galerie, Brussel.les.
Galeries Costa, Palma.
- 1949, Galeries Costa, Palma.
- 1951, La Petite Galerie, Brussel.les.
- 1952, Galeries Costa, Palma.
- 1953, La Petite Galerie, Brussel.les.
- 1954, Oslo (Noruega).
- 1959, Ginebra.
Zurich.
- 1960, Exposició Nacional de Belles Arts, Barcelona.
- 1961, I Atelje Lilla, Ludvika, Suècia.
- 1962, Galerie Doll and Richards, Boston.
- 1968, Galerie Kirchgasse, Zurich. -1972, a la Casa de Cul-
tura, Girona. (Exposició homenatge al seu poble).
- 1975, tres exposicions col.lectives:
Sala Parès, Barcelona.
Sala Nàrtex, Barcelona.
Galeria Anquins, Reus.
- 1976, exposició antològica al Temple Romà de Vic.
- 1980, exposició antològica a Sa Llotja, Palma.
- 1982, Saló de Maig, El Carme, Vic.

III ENTRONCAT AMB EUROPA

- 1949, viatge per Europa.
- 1954, coincidint amb l'exposició a la capital noruega d'Oslo, permanenceix per aquestes terres per espai d'un mes, convidat pel Ministeri d'Afers Estrangers. Pinta els

paisatges dels fiords, les muntanyes, els petits pobles de vora la mar.

IV HOMENATGES

-1969, CapdevànoI, el seu poble, li dedica un carrer.

-1972, El Govern de la República Francesa el nomena "Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres".

-1987, Valldemossa el declara fill adoptiu de la vila.

-1988, la "Coral Universitària", de Mallorca, el declara cantaire d'honor.

A CapdevànoI, s'inaugura el Museu Coll Bardolet.

El setmanari "Ausona" li atorga el títol d'"Osonenc de l'Any".

-1989, al museu del monestir de Lluc (Mallorca) s'obren sales dedicades a Coll Bardolet.

-1990, La Generalitat li concedeix la Creu de Sant Jordi.

El Club Rotary li concedeix el Premi d'Arts Plàstiques.

A Son Ferriol (Palma) se celebra la IX Festa Folklòrica Cultural Mallorquina, retent homenatge a Coll Bardolet per la seva aportació en la transmissió de la cultura mitjançant el dibuix i la pintura.

-1991. Medalla d'Or de la Comunitat Autònoma de les Illes

Balears V LLIBRES SOBRE EL PINTOR

1980, Cesàreo Rodríguez Aguilera, estudiós de l'art contemporani, publica en la col.lecció "Testimonios de Arte" de l'editorial Ambit el volum titulat Coll

Bardolet, que fou presentat a la Sala Parès de Barcelona.

Es publica L'aventura de l'illa, són impressions dels estudiants de l'Escola de Sant Feliu de Guixols, que varen visitar l'exposició antològica d'aquest mateix any a Sa Llotja.

1985, Dins la col.lecció "Galeria de Artistas", es publica el llibre Coll Bardolet, de Rafael Manzano.

L'editorial Ambit, en la col.lecció "Nou Perfil", publica un llibre fotogràfic, amb textos de Gabriel Janer Manila i fotografies de Joan Iriarte.

1986, L'editorial Ambit publica un treball biogràfic de Maria Dolors Oliu: Coll Bardolet, l'home i la seva obra.

1991, Es publica a Palma el llibre de Dimitri Weiss i G. Janer Manila, J. Coll Bardolet, Guaixos, Aquarel·les i Dibuixos.

En premsa es troba Pinacoteca Coll Bardolet a Capdevànol, d'Antoni Maria Rigau.